

det gaar op for hele Befolkningen, at man maa vise Respekt for det fredede, at dette er i alles Interesse, og at det er i alles Interesse, at der trædes op imod den, der krænker det, som er til fælles Nytte og fælles Glæde for alle.

I Forbindelse hermed vil jeg nævne, at jeg tror ogsaa, der vil være Anledning til i Udvalget at overveje, om der ikke burde indsættes skærpede Bestemmelser angaaende Brandfare. Forholdet er nemlig det, at i mange af Skovene, for saa vidt det er Naaleskove, kan Brandfaren være overordentlig stor, og det er selvfølgelig i hele Almenhedens Interesse lige saa vel som i Ejerens, at Adgangen til at færdes i Skoven ikke gaar tabt ved, at Skoven brænder eller ødelægges.

For at se den Betydning, det har, at der skabes Respekt for det fredede, behøver man her i Byen ikke at gaa saa langt, man kan bare gaa ud i Frederiksberg Have og se paa den store Plæne, der ligger foran en, naar man kommer ind. Der er Tusinder, Titusinder, ja, maaske Hundrede Tusinder, der om Foraaret glæder sig ved den Plantevækst, som findes der, og at gaa hen og ødelægge eller beskadige en saadan Plæne, og hvad der findes paa den, er noget af en Forbrydelse. Det maa der sættes Straf for. Men man maa i første Række søge at opdrage Befolkningen, at belære den om, skabe Erkendelse hos den af, at dette er et alment Gode, som er i alles Interesse, og som den enkelte ikke skal have Lov til at misbruge ved at ødelægge eller beskadige, hvad der forefindes.

Som jeg sagde før, er der forskellige Enkeltheder, som er omtalt af foregaaende ærede Talere, og som jeg ikke skal komme ind paa her ved første Behandling, idet jeg tror, de egner sig bedst til Drøftelse i Udvalget. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslagene til velvillig Behandling.

Holstein: Hvis Almenheden var som Socialdemokratiets Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer, hvis den havde hans Kunstnersjæl, hans poetiske Sans, hans Forstaaelse for og Kærlighed til Naturen, saa behøvede vi slet ikke nogen Naturfredningslov, saa vilde Almen-

heden i de Tilfælde, hvor Loven tilsigter af Hensyn til Dyre- og Planteliv, til Naturejendommeligheder eller geologiske Dannelser at frede det paagældende Omraade, ikke være noget Ønske om at færdes der. Og paa den anden Side, hvor Almenheden nærer et naturligt Ønske om at komme til at færdes i fri Luft og i smukke Omgivelser, vilde Loven være overflødig, for saa behøvede Almenheden blot at ringe paa Telefonen til den paagældende Skovridergaard eller Godskontor, saa vilde den i Løbet af et halvt Minut faa, hvad den ønskede, i alt Fald paa de Godser, der bærer sig ad, som det sømmer sig humane, forstaaende og overfor Offentlighedens rimelige Ønsker imødekommende Ejere. Kort sagt, hvis Almenheden var dannet og kultiveret, saa gik alt af sig selv, men jeg tror desværre, at man maa sige om Almenheden, i alt Fald store Dele af Almenheden, hvad Heinrich Heine — jeg ved, at den højtærede Justitsminister sætter Pris paa Heine, det gør jeg ogsaa — siger om Menneskeheden:

„Stets will geschieden sein der Menschheit
Heer,
In zwei Parteien: Barbaren und Hellenen.“

Forholdet kompliceres yderligere ved, at Almenheden selvfølgelig altid mener, at den hører til Hellenerne, men det gør den ikke, hvad Kendsgerninger og Erfaringer viser Gang paa Gang mangfoldige Steder.

Derfor bliver Resultatet, at dette Lovforslag, ligesom til Dels ogsaa den gældende Lov, kommer til at give med den ene Haand, hvad det tager med den anden, kommer til at forfølge to i Virkeligheden ganske kontrære Formaal. Paa den ene Side søger det at fremme en konservativ, pietetsfuld, respektfuld Strømning i Befolkningen, og paa den anden Side søger det at imødekomme en respektløs, en demagogisk — nærmest anarkisk Tilbøjelighed i Befolkningen. Lovens Formaal er vidt forskellige. Paa den ene Side søger den at skabe den virksomst mulige Fredning af Naturen, Fredning af Dyre- og Planteliv, Fredning af Naturens Uøberørted, kort sagt, at frede og værne Naturen imod Kulturens Overgreb og Misgreb. Og paa den anden Side søger den at skabe den bekvæmst mulige Adgang for Al-